

פח:

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) [תוספ' פ"ו תוספ']
 חגיגה פ"ג ב' (ב) [תוספ']
 (ג) [תוספ' שקלים
 פ"ג (ד) [לעיל ח' י"ג],
 (ה) [תוספ' טו, פירש"י
 שם ב"ר עמי וז"ל דכמה
 עניני עטה י"ג י"ג
 ח"א], (ו) [תוספ' ב"ר
 ב"ר (ז) [תוספ' ח' י"ג]
 (ח) [תוספ' ח' י"ג]
 (ט) [תוספ' ח' י"ג]
 (י) [תוספ' ח' י"ג]
 (יא) [תוספ' ח' י"ג]
 (יב) [תוספ' ח' י"ג]
 (יג) [תוספ' ח' י"ג]

גליין הש"ס

(א) [תוספ' פ"ו תוספ']
 חגיגה פ"ג ב' (ב) [תוספ']
 (ג) [תוספ' שקלים
 פ"ג (ד) [לעיל ח' י"ג],
 (ה) [תוספ' טו, פירש"י
 שם ב"ר עמי וז"ל דכמה
 עניני עטה י"ג י"ג
 ח"א], (ו) [תוספ' ב"ר
 ב"ר (ז) [תוספ' ח' י"ג]
 (ח) [תוספ' ח' י"ג]
 (ט) [תוספ' ח' י"ג]
 (י) [תוספ' ח' י"ג]
 (יא) [תוספ' ח' י"ג]
 (יב) [תוספ' ח' י"ג]
 (יג) [תוספ' ח' י"ג]

מוסף רש"י

(א) [תוספ' פ"ו תוספ']
 חגיגה פ"ג ב' (ב) [תוספ']
 (ג) [תוספ' שקלים
 פ"ג (ד) [לעיל ח' י"ג],
 (ה) [תוספ' טו, פירש"י
 שם ב"ר עמי וז"ל דכמה
 עניני עטה י"ג י"ג
 ח"א], (ו) [תוספ' ב"ר
 ב"ר (ז) [תוספ' ח' י"ג]
 (ח) [תוספ' ח' י"ג]
 (ט) [תוספ' ח' י"ג]
 (י) [תוספ' ח' י"ג]
 (יא) [תוספ' ח' י"ג]
 (יב) [תוספ' ח' י"ג]
 (יג) [תוספ' ח' י"ג]

עין משפט
נר מצוה

נא א מ"י ק"ו מהלכות
 תמרים הלכה ח'
 נב ב מ"י פ"ג שם הל' ד
 סמך עשין ק"ה ונאין
 ר"ז:
 נג ג מ"י שם פ"ה הל' ד
 סמך שם:
 נד ד ה מ"י פ"ג מהל'
 סנהדרין הלכה א':
 נה ו מ"י פ"ה מהל'
 תמרים הל' ד סמך
 עשין ק"ה ונאין ר"ז:
 נז ז מ"י פ"ג מהל'
 תמרים הל' ד ופ"ד
 הלכה א סמך עשין ק"ה
 ונאין ר"ז:
 נח ח מ"י שם פ"ג
 הלכה ח:
 נט ט מ"י פ"ד שם
 הלכה ג סמך עשין
 ק"ה ונאין ר"ז:
 סו ס מ"י פ"ו מהל' לולב
 טו ש"ס ח"ה פ"י תרעה
 ספ"ה א:

מסירת ד"א בעי התראה מאי אבא אביי. לאו אליבא דר'
 מאיר פריך דלמסקית לא מתייב דלין בו כרת:
 ואין לנו אלא תפילין ואליבא דר' יהודה. כל הך דרשות דדרשין
 לעיל מקרא דכי יפלא * לא חייס: אי סבירא לן דליבא אין צריך

אגר וכו'. משמע אכל אי סבירא
 לן דלצרך אגר לא אחרתין האי לחודיה
 קאי והאי לחודיה קאי והכי נמי
 אמרי' בריש לולב הגזול (סוכה דף לא).
 דקאמר רבי יהודה אין אוגדין את
 הלולב אלא במינו מאי טעמא דכיון
 דלמר ר' יהודה לולב צריך אגר אי
 עבדי ליה מיין אחר הוה ליה ה'
 מיין ומינה דלמר ההם (שם: ד'
 מיין שגלולב כסם שאין פותחין מהן
 כך אין מוסיפין עליהם ופריך פשיטא
 ומשני מהו דמינא הוולב ואמר רבי
 יהודה לולב צריך אגר אי אייתי מינא
 אחרינא האי לחודיה קאי והאי לחודיה
 קאי קמ"ל מאי קא חלי טעמא דהאי
 לחודיה קאי משום דלולב צריך אגר
 אדרבה מטעם זה יש לנו לומר יותר
 דאסור ומיהו י"ל דהתם בדמנא ליה חוק
 לאגר אכל קשה דמשמע דמסקית לר'
 יהודה דלא אמר האי לחודיה וכו"ש
 לרבנן והכא משמע דלרבנן אמר האי
 לחודיה קאי וי"ל דהתם מדרבנן אסור
 ור"מ ל"ג התם הוולב ואמר ר' יהודה
 חכו לשונו מהו דמינא הוולב ואמר
 חכמים בין אגר בין שאר אגוד כשר
 הלכך אין צריך אגר והאי ימירה
 דמוסיף על ה' לחודיה קאי ולא
 מיפסל ביה קמ"ל ומיהו חיימה אמאי
 לא משכח לולב לרבי יהודה כבי האי
 גוונא שאגר ג' מיין בפני ענאן
 דנעשה בכשרות ואמר כך אגר עמאן
 מין אחר דהוה ליה מוסיף גורע ויש
 לומר כיון דקודם נטילתו נפסל
 הוה ליה גרוע ועומד אכל תפילין
 אס הניחן דרשאו בכשרות והניח
 גביהו בית חמישי הרי זה מוסיף
 גורע שפוסל ומכיל מזהו שעל ראשו
 ולא דמי ללולב דאס ונטלו ונעמדו
 בידי הוסיף מין חמישי אין זה מנטל
 מנחו דמדאגביה נפסל ביה:

קשר

עניייהו ברב עולא בר אבא:
 כהוראתו או שורה לאחרים
 כהוראתו מעיקרא לאו בר קטלא
 שיעשה כהוראתו מעיקרא נמי בר קטלא
 דמעיין הוא והשתא בר קטלא הוא
 מיתות ב"ד מעיקרא נמי בר קטלא הוא
 התראה מעיקרא בעי התראה השתא
 מעיקרא מינה השתא אי אמר טעמא
 לא מקבלינן מיניה: **מתני'** חומר
 בדברי סופרים מדברי תורה האומר
 אין תפילין כדי לעבור על ד"ת פטור
 חמש טוטפות להוסיף על דברי סופרים
 חייב: **גמ'** אמר ר' אלעזר אמר
 ר' אושעיא אינו חייב אלא על דבר
 שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי
 סופרים ויש בו להוסיף ואם הוסיף
 גורע ואין לנו 'אלא תפילין אליבא
 דרבי יהודה והאיכא לולב דעיקרו
 מדברי תורה ופירושו סופרים ויש
 בו להוסיף ואם הוסיף גורע בלולב
 מאי סבירא לן אי סבירא לן 'דלולב
 אין צריך אגר האי לחודיה קאי והאי
 לחודיה קאי אי סבירא לן 'דצריך
 אגר גורע ועומד הוא והאיכא ציצית
 דעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי
 סופרים ויש בו להוסיף ואם הוסיף
 גורע בציצית מאי סבירא לן אי סבירא
 לן דקשר העליון לאו דאורייתא האי
 לחודיה קאי והאי לחודיה קאי ואי
 סבירא לן דקשר

בן סורר ומורה. אף לאחר שהתירו בו
 וקלקל והלקוהו וחזר וקלקל
 אס רצו למחול ולא הביאוהו לבית דין
 מוחלין לו שהמכור מלה בזה
 ותפשו בו: **פירושא**. מדלי טעמא
 בשלא ירבו מחלוקת ש"מ אפי'
 והן אומרי' כי הוה בעיניו: **וישכין**

בחי'ל. מפני שהעם רב ומקום צר
 להם בלשכה. אי נמי שלא יהו נראה
 כיושנין דין בבלשכת הגזית היו
 דניס חוה עיקר: **משם מעלין אוסו**.
 להיות דין צהר הבית כשמת אחד
 מהם ויושב שם עד שמת אחד משל
 עזרה ומעלין את זה שם וכו' י"ג
 צהר מעלה זה מזה: **שיף**. שמה
 נכנס ושושה יואל והכי אמרי' ב"ב
 (דף י.) גבי תקרת הבית שנחבטה
 שיף עול שיף פוק: **מעיקרא**. קודם
 שכל לבית דין בבלשכת הגזית
 לישראל לא הוה מתייב קטלא כל
 כמה דלא עבדי איהו גופיה:

מעיקרא נמי בר קטלא הוה. אס
 עושה עבירה שיש בה מיתת בית דין
 הוה מיקטיל: **מסית דלא בעי הכרעא**.
 אס היה מסית ומורה טעם היתר
 ולומר אין בלשון הזה הסתם מעיקרא
 נמי מקטיל בלא התראה: אי אמר
 טעמא לזכורא. לאויליה אכל השתא
 אי אמר טעמא לא מקבלינן שהרי
 טעם מפי ב"ד שלא לעשות והמרה:
מתני' האומר אין תפילין פטור.
 דאין זו הוראה דיל קרי בי רב הוה:
 חמש טוטפות יש. שאע"פ שאין דבר
 זה אלא להוסיף על דברי סופרים
 חייב דמדגש דסופרים הוא לטעפת
 לטעפת לטוטפות ואי כן ד':

גמ' ויש בו להוסיף. על מה
 שפירשו חכמים: **ואם הוסיף גורע**.
 ופוסל הראשון בתוספתו: ואין לנו
 אלא פטילין. שצריך בתורה ופירושן
 מדברי סופרים שהם ד' בתים ויש
 להוסיף חמשה או יותר ואם הוסיף
 גורע דקא עבר בכל תוסף ולא עבר
 מזה: **ואליבא דרבי יהודה**. אמר
 ר' אושעיא למילתיה דלמר לעיל (פ"ו).
 עד דאיכא תורה ויוקרה. ואית דלמרי'
 אין לנו אלא תפילין ואליבא דרבי
 יהודה דלמר צריך להדיק במנחות
 בהקומץ רבה (דף לז.) ולא נהירא לי
 דהיא תפילין של יד קאי ומתני'
 טוטפות תאני והיינו דרשאו ועוד
 מדקא מקסי כסיפא אי דעבר ארבעה
 בתים כ"י טעם מינה בשל ראש
 קיימין דאי בשל יד בית אחד הוה
 דקא הוי: האי לחודיה קאי. ואין
 זה גורע: **גרוע ועומד**. דמתחילתו
 לא עשה כהונן שאגר שם תוספת
 מזה ואין בעיין גורע דהשתא שהיה
 מתחילתו כשר ופוסלו בתוספתו:
 ופירושו מדברי סופרים. ד' חוטין
 דלפנין [מנחות לט:] גדיל ב' גדילים ד':
קשר עליון. שעשין סמך לכך כשנחלו
 החוטין ועל דיהן נעשין חיבור לטלי'
 לאו דאורייתא 'אלא הלכה למשה
 מפני דפלוגתא קאי במנחות (דף
 לט.) האי לחודיה קאי. דכיון דלא
 נקשר אינו חיבור עם השאר והראוי
 למזה היאיל המזה והעודף כמי שאינו:
 שאינו

